

Knjižnica na kolesih

Obiskala bo tudi Šentjakob, Beričevo, Dol, Savlje in Kleče

V spomin

**JULIJ
KUTIN**

13. junija je umrl Julij Kutin, referent za zadeve borcev NOV v upravi občinske skupščine Bežigrad.

Rojen je bil v Ljubljani leta 1920. Leta 1941 je končal učiteljske. Z diplomom učitelja je pričakal okupacijo naše domovine v Slovenskih gorah. Ni hotel postati nemški učitelj, zato se je skrivaj vrnil v Ljubljano in se zaposlil kot delavec.

Njegov napredni duh in klen značaj ga je tako kot ostale člane družine pripeljal v vrste upornikov. Kako uspešno in odgovorno je bilo njegovo revolucionarno delo v Ljubljani kaže podatek, da je postal kandidat Komunistične partije in da je bil sprejet v KP, še predno je odšel v partizane. V OF se je vključil že avgusta 1941. Ko ni mogel več opravljati revolucionarnih nalog v mestu, ker je bil v nevarnosti, da ga sovražnik odkrije, je oktobra 1943 odšel v partizane. Sprva je bil v Cankarjevi brigadi. Januarja 1944. je bil ranjen, nakar je postal politični komisar avtokomande pri glavnem štabu NOV Slovenije, nato pa politični komisar dveh partizanskih botnic. V partizanih je opravljal tudi partijske funkcije.

Po osvoboditvi je do leta 1951 ostal v JLA, kjer je bil povišan v čin majorja. Prišel je v Ljubljano in nastopil službo v milici. Delaven, discipliniran, skromen in pošten do sebe in drugih je bil zgled vsem. Priznanje za njegovo delo je tudi napredovanje v čin polkovnika milice.

Po upokojitvi je delal v Mladinski knjigi in nato v upravi občinske skupščine Bežigrad, kjer se je sprijemal s socialnimi in zdravstvenimi vprašanji članov Zveze borcev NOV. Delal je tako, kot lahko dela le človek, ki ima izstren občutek za ocenjevanje, kaj je pravica in kaj krivica. Vselej si je prizadeval, da so bile rešitve pravilne in pravične.

Slava njegovemu spominu!

S. K.

Pri bibliobusnem oddelku, ki deluje v okviru skupnosti splošnoizobraževalnih knjižnic Ljubljane, tečejo zadnje priprave za akcijo, ki bi jo lahko nemara poimenovali: prvi ljubljanski bibliobus. Gre za avtobus, ki je opremljen kot potujoča knjižnica in bo začel v septembru obiskovati oddaljene kraje na širšem ljubljanskem področju. Vozilo sta skupaj izdelala Tovarna avtomobilov in Karoserist iz Maribora; sprejme lahko 3500 do 4000 knjig in je opremljeno s posebnimi policami, ki bralcu omogočajo prost dostop, hkrati pa preprečujejo, da bi knjige med vožnjo pometalo po tleh. Sredstva zanj sta prispevali kulturna skupnost Ljubljane in skupščina mesta Ljubljane.

Bibliobus bo služil kot povezava med kulturno skupnostjo Ljubljane ter ZKPO Ljubljane na eni strani in oddaljenimi kraji, ki so vse preveč oddaljeni od knjižnic in ljubljanske kulture sploh, na drugi strani. Na širšem ljubljanskem področju je za zdaj predvidenih štirinajst krajev, ki naj bi jih bibliobus obiskal enkrat mesečno ob točno določenih dnevih in urah. Ker pa so nekateri kraji zaradi slabih cest za bibliobus nedostopni, se bo le-ta ustavljal v bližnjih naseljih, do katerih je cesta še prevozna in bo tam na razpolago bralcem iz nedostop-

nih krajev: V občini Bežigrad bo potujoča knjižnica obiskovala naslednje kraje: Šentjakob, Beričevo, Dol, Savlje in Kleče, pripomniti pa je treba, da v naši občini med predvidenimi kraji ni nobenega takega, ki bi bil za bibliobus nedostopen. Izbor knjig bo izredno pester, saj bo obsegal domala vse zvrsti domačega in tujega leposlovja, razen tega pa tudi strokovno literaturo s skraj vseh področij, nadalje najrazličnejše priročnike in učbenike, enciklopedije in še mnogo drugega. Bralec bo lahko naročil tudi knjigo, ki je v bibliobusnem izboru ne

bo, saj mu bo na osnovi medknjižnične izposoje dostopna vsaka knjiga iz ljubljanskih splošnoizobraževalnih knjižnic. Posebna pozornost bo namenjena mladinski literaturi, saj mladi čutijo odrezanost od dobre knjige najbolj boleče, zlasti pa velja omeniti obsežen izbor slikanic za najmlajše. Toda bibliobus ne bo prinašal v oddaljene kraje le knjige, marveč bo skušal tem krajem posredovati tudi stik s celotno ljubljansko kulturo. Prav zato knjižničarji računajo, da bodo njihovo akcijo podprla tudi nova vodstva krajevnih skupnosti, na ka-

terih področjih bo ustavljal bibliobus, razen tega pa tudi družbenopolitične organizacije in seveda šole. Do začetka akcije morajo knjižničarji rešiti še nekaj manjših organizacijskih problemov. Eden takih je tudi vprašanje garažiranja bibliobusa, ki sicer začasno stoji na prostorih Javnih skladišč, pri čemer je treba omeniti, da je ta delovna organizacija pokazala veliko razumevanja; ker pa vozilo žal stoji na prostem, bo treba sčasoma najti ugodnejšo rešitev. Upajmo, da bodo ta vprašanja kmalu rešena in da bo akcija gladko tekla.

SPOMINSKA PLOŠČA KMEČKIM UPORNIKOM

Odkrili so jo pri vhodu na novo kopalnice na Ježici

V soboto 15. junija so na ljubljanskem gradu odkrili veličasten spomenik kmečkim upornikom na Slovenskem. Dan poprej so odkrili tudi tri spominske plošče, od katerih je ena tudi v naši občini in sicer pri vhodu na novo pokrito kopalnice pri Šternu na Ježici.

Pred 540 leti je bilo ob Savi na Ježici zborovanje 6.000 kmečkih upornikov, s katerega so poslali cesarju Maksimiljanu svoje poslance. V spomin na ta dogodek so odkrili spominsko ploščo z naslednjim zapisom:

»Pri Ježici ob Savi je bilo sredi aprila 1515 zborovanje okrog 6.000 kmečkih upornikov. Uporniki so 15. aprila predstavnikom plemstva in dunajskih uradov rekli iz oči v oči, da zveze ne bodo zapu-

stili ne ta dan ne nikoli ter jih nagnali s svojega zborovanja. Nato so poslali poslance s svojimi zahtevami naravnost k cesarju Maksimiljanu v Augsburg.«

Spominsko ploščo je postavila občinska skupščina Bežigrad, v njenem imenu jo je odkril podpredsednik občinske skupščine Rajko Bašelj.

Odkritje plošče je bilo svečano in prisrčno, za kar so poskrbeli učenci podružnične osnovne šole Ježica; zapeli so nekaj pesmi, zlasti lepo pa so recitali. K slavnostnemu vzdušju je pripomogla tudi litostojka godba na pihala, ki je imela pred tem enourni promenačni koncert med stanovanjskimi bloki na Bratovski ploščadi. V. J.

Spominsko ploščo kmečkim upornikom je odkril podpredsednik občinske skupščine Rajko Bašelj.

TOVARIŠKO SREČANJE

Člani Društva telesnih invalidov v Begunjah in Podvinu

Ob letošnjem 8. marca, dnevu žena, je bežigradsko Društvo telesnih invalidov s pomočjo ljubljanskega podjetja Angora, ki je omogočilo nakup svojih izdelkov po minimalnih cenah — obdarilo 34 žena, članic DTI. Ob dnevu telesnih invalidov pa so 8. junija priredili v gradu Podvin na Gorenjskem tovariško srečanje članov društva.

Dva avtobusa sta odpeljala kakih 110 članov. Med potjo na Gorenjsko so obiskali tudi grobišče talcev v Begunjah. Po kosilu so proslavili svoj dan kar v naravi, saj nimajo denarja, da bi najeli kakšno večjo dvorano. Z enominutnim molkom so počastili spomin v tem letu umrlih članov, potem pa je predsednik društva tovariš Dolenc obrazložil problematiko dejavnosti DTI, Sahisti (enajst jih je bilo) pa so organizirali šahovski turnir. Proti večeru so se dobro razpoloženi pripeljali nazaj v Ljubljano.

Člani DTI so izrazili željo, da bi večkrat organizirali takšna tovariška srečanja; odbor društva bi seveda zelo rad uresničil to njihovo hotenje, toda kaj pomaga dobra volja, če pa je denarja zelo malo.

Tovariško srečanje so finančno podprla naslednja podjetja: Gradbeno podjetje Tehnika, Lekarna Bežigrad, Dopisna delavska univerza, Atelje za arhitekturo in Agroobnova. Posebna zahvala gre avtobusnemu podjetju SAP za razumevanje in udoben prevoz ter gostinskemu podjetju Podvin za gostoljubje in okusno pripravljena jedila. E. V.

ŠIRŠE DELOVANJE

Skupščina občinske zveze kulturno prosvetnih organizacij

javi s športnim udejstvom delavcev je kultura komaj zaznavna.

O organiziranosti kulture v krajevnih skupnostih je v razpravi prišlo do prostorov za kulturno udejstvom občanov, kar je največja ovira za razvoj te dejavnosti.

O kulturni dejavnosti v šolah so opozorili na kritično stanje glasbenih pedagogov, katerih delo s šolskimi pevskimi zbori ni pravilno vrednoteno, zaradi česar le-ti zapuščajo šole in celo svoj poklic.

Razprava je pokazala, da je najbolj kritično vprašanje delovanja kulturno prosvetnih društev, premajhna finančna podpora za pokrivanje nujnih stroškov delovanja in nagrajevanje strokovnih vodij kulturnih skupin.

Uvodni referat je zajel tudi vprašanje ustanavljanja občinske temeljne kulturne skupnosti in vloge občinske zveze kulturno prosvetnih organizacij. Razprava o tem je pokazala, da se ob ustanovitvi kulturne skupnosti vloga ZKPO ne zmanjša, ampak celo poveča. Skupščina se je izrekla za pospešeno ustanav-

ljanje občinske temeljne kulturne skupnosti.

Skupščina je sprejela tudi dopolnitev statuta zveze o ustanovitvi sedem strokovnih komisij in sicer: za gledališko dejavnost, za glasbeno dejavnost, za likovno dejavnost, za literarno dejavnost, knjige in knjižničarstvo, za foto in filmsko dejavnost, za plesno dejavnost in za organizacijo predavanj.

Skupščina je za predsednika zveze izvolila Staneta Komana, ki je v zadnjem letu, po odstopu Staneta Stembergarja, to dolžnost opravljal kot v. d.

Med gosti sta se skupščine udeležila tudi predsednik skupščine občine Ljubljana-Bežigrad Janez Rigler in organizacijski sekretar republiške ZKPO Tone Štefanec, ki sta pohvalila dosedanje delo in načrte občinske ZKPO. V. J.

Po enem letu reorganizirane občinske zveze kulturno-prosvetnih organizacij je skupščina, ki jo sestavljajo predstavniki delovnih organizacij, krajevnih skupnosti, šol in kulturno prosvetnih društev, dala svoj prvi obračun in sprejela sklepe za nadaljnje delo.

Najpomembnejša novostitev je da se je zveza uspela prebiti iz prejšnjega ozkega društvenega delovanja v širšo družbeno organizacijo. Počno sta predstavnikov, ki so seudeležili skupščine in razpravljalec na njej, so to ugotovitev potrdili. Med njimi je bilo namreč največ članov delovnih organizacij in predstavnikov krajevnih skupnosti, ki jim je kultura tako ali drugače blizu.

V razpravi je bilo izrečeno največ besed o tem, koliko kulturnega dogajanja in delovanja je v delovnih kolektivih in ugotovljeno je, da zelo malo. V primer-